

Bergvesenet rapport nr	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
5181				

Kommer fra .arkiv
Folldal Verk AS

Ekstern rapport nr
BA 3940

Oversendt fra
Folldal Verk a.s.

Fortrolig pga

Fortrolig fra dato:

Tittel

Forslag til undersøkelser omkring de gamle nedlagte Svenningdalen sølvgruber i grane herred Nordland

Forfatter

Bjørlykke, Harald

Dato År

20.02 1959

Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)

NGU

Kommune

Grane

Fylke

Nordland

Bergdistrikt

1: 50 000 kartblad

19263

1: 250 000 kartblad

Mosjøen

Fagområde

Geologi

Geofysikk

Dokument type

Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt)

Svenningdalen Gruber

Eitreråkroken

Stravvassdalen

Kolsvik

Reppen

Råstoffgruppe

Malm/metall

Råstofftype

Pb,Zn,Ag

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Sammenstillingen antyder ge4netisk sammenheng med Lillefjellklumpen.

Bindalsgranittens randsone betraktes som viktig i denenne sammenheng.

Er etter krigen undersøkt med geofysikk og borer.

Foreslår bruk av geofysikk langs granittens overdekkede grenser

Notat

...V
Apparat nr.: 3940

Forslag til undersøkelser omkring de gamle nedlagte Svenningdalen
sølvgruber i Grane herred Nordland.

De gamle Svenningdalen gruber ble drevet på Ø-V gående steile ganger på grensen mellom kalksten og skifer og den vestenforliggende Bindalsgranitt. Malmen må oppfattes som direkte kontaktforekomster avsatt på sprekker av gaser og oppløsninger nær granittkontakten.

Impregnasjoner av ertsmineraler i omgivende bergarter utenom gangene er sjeldne og uten økonomisk betydning. Gangenes forløp er betinget av sprekkesystemene i kontaktsonen.

Bindalsgranitten som strekker seg fra Grongfeltet i syd til bunnen av Bindalsfjord i Nord og dens omgivelser danner Norges eneste utpregede edelmetallprovins. Vi kjenner her sølvrike og gullholdige sulfidforekomster i den sydlige del i Svenningdalen Eiteråkroken og Stavassdalen og gullforekomster ved Reppen og Kolsvik i Bindalen. Sølvforekomstene i Susendalen hører også til samme provins og det er mulig at der er en genetisk sammenheng med Lillefjeldklumpens platinrike nikkelmalm ved Tunsjø. Hittil har forekomstene i Susendal vært undersøkt med geofysiske målinger og diamantboringer i årene etter siste verdenskrig men har vist seg å være for små til å ha noen økonomisk interesse.

NGU har imidlertid også tidligere kommet med forslag om at hele Bindalsgranittens kontaktsoner burde undersøkes nærmere.

Svenningdalen Gruber.

(Se J.H.L.Vogt: NGU nr. 29 1900 og H. Bjørlykke: Tidsskr. f. kemi bergvesen og metallurgi nr. 6 1951)

Svenningdalen gruber har vært drevet fra 1878-1900. De viktigste ertsmineraler på gangene er blyglans, sinkblende og en sølvholdig fahlerts. Etter Vogts angivelser holdt den skeidede malm 0,5% sølv, 7-15 % bly, 10-20% sink og 10-15 g gull pr. tonn. Under hele driftstiden ble denne malm sendt til Freiberg i Tyskland for smelting og fraktutgiftene som oppgis til 40 kr/t ble omtrent ~~dobbel~~ av verdien av malmens gullinnhold.

Ved Eiteråkroken som ligger i rett linje på 5 km. S. S. W. for Svenningsåsen på vestsiden av granittfeltet er der også kjent forekomster med sølvrik blyglans og litt sinkblende.

Ifølge en analyse av J. H. L. Vogt av ren blyglans holdt denne 0,32-0,33 % sølv. Gangene opptrer her som et nettverk i et bestemt kalkstenslag nær granittens grenseflate.

Forslag til undersøkelser.

Malmen fra Svenningdalen må antas å være en god leder og det skulle derfor være muligheter for å kunne påvise nye forekomster ved geofysiske målinger langs granittens grenser hvor denne er overdekket. Særlig skulle det være gode muligheter for nye malmfunn nord for de gamle gruber i Svenningdalen.

20. februar 1959

Harald Bjørlykke.
Harald Bjørlykke.